

KATEDRA BOHEMISTIKY FF UP V OLMOUCI
Konzultantský posudek diplomové práce

Autorka: Bc. Kateřina Ledwoňová

Studijní obor: Česká filologie – Muzikologie

Název práce (česky/anglicky): Prozaické dílo Jiřího Stránského / Prosaic works of Jiří Stránský

Vedoucí práce: prof. PhDr. Lubomír Machala, CSc.

Oponent práce: Mgr. Jana Kolářová, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, schopnost formulovat cíl a závěry/výsledky práce	3,0
Teoretická podkladová koncepce, metodologie, terminologie	3,0
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy	2,7
Interpretace a argumentace	3,0
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	3,0
Struktura práce, výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků, dodržení ortografické a gramatické normy	2,7
Bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	2,0
Výsledný průměr	2,77

Pozn.: Pro hodnocení se používá tzv. jemná známková stupnice, tedy: 1,0 – 1,3 – 1,7 – 2,0 – 2,3 – 2,7 – 3,0 – 3,3 – 4.

Hodnocení písemné verze práce – návrh klasifikačního stupně:

Hned úvod diplomové práce Kateřiny Ledwoňové odhaluje její základní problém spočívající v nepřesném až ledabylém formulování, což vzhledem ke skutečnosti, že v případě našich diplomových úkolů bychom se měli pohybovat v odborném funkčním stylu, považuji za zásadní handicap. Pro ilustraci cituji incipit diplomové práce: „Moderní dějiny, tedy dějiny 20. století, byly značně ovlivněny dvěma totalitami, za 2. světové války nacistickou, v průběhu dalších čtyřiceti let pak komunistickou.“ (S. 8) Bez upřesnění, jaké (čí) moderní dějiny má diplomantka na mysli, může toto sdělení být považováno za zcela zavádějící. Obdobně neuváženě diplomantka formuluje jeden ze základních cílů své práce: „Hlavní pozornost přitom budeme věnovat analýze Stránského prozaického díla. Stěžejními díly analýzy budou především sbírka povídek *Štěstí* a dvoudílný román *Zdivočelá země* a *Aukce* a nejdůležitějším bodem analýzy pak postavy.“ (S. 8) Protože stejný formulační lapsus klidně zopakuje i v závěru, jak dokumentuje následující citát „Analytickou část práce pak tvoří osm prozaických děl Jiřího Stránského, především však sbírka povídek *Štěstí* a dvoudílný román *Zdivočelá země*, *Aukce* (s. 86),“ je zřejmé, že jde o hlouběji zakořeněný problém.

Nízkou úroveň jazykového provedení diplomové práce Kateřiny Ledwoňové není nijak namáhavé dále dokumentovat (viz např. 83, na níž stojí „také probouzet v současné generaci zaujetí v této nedávné minulosti,“ nebo „V současné době uplatňuje Jiří Stránský své vypravěčské schopnosti ve svých politických a společenských fejetonech v periodikách a glosech v rádiu,“ ale smysluplnější se mi jeví soustředit se na hlavní záměr práce, který jsem ostatně už v posudku citoval jako jeden z příkladů mizerného diplomantčina vyjadřování. Připomínám, že diplomantka se rozhodla přiblížit prozaické dílo Jiřího Stránského skrze jeho postavy, na s. 9 dokonce proponuje vytvoření „psychologických portrétů“ jejich

předobrazů a „interpretaci života těchto vězňů“. Ponechme stranou, zda se tento záměr, vymykající se evidentně filologickému bádání, neměl zřetelněji promítnout do názvu práce a všimněme si, co nabízí sumarizace výsledků práce, tedy její závěr. Bohužel musím konstatovat, že vlastně nic jiného, než co diplomantka konstatovala už v úvodu své práce, jak dokumentují citáty ze s. 9 „Zaměříme-li se ovšem na postavy próz Jiřího Stránského, zjistíme, že jejich knižní osudy bývají velmi často spjaty s prožitky jeho přátel, které v prostředí komunistických vězení poznal, případně jeho vlastní. Stránský také sám v rozhovorech říká, že není ani tak spisovatelem, jako spíše vypravěčem toho, co sám vidí a žije,“ a s. 82 „Právě v nich Jiří Stránský nejvíce zúročil svou vlastní životní zkušenost politického vězně a do svých postav vložil své vlastní prožitky i názory, stejně jako svých přátel, s nimiž se v tomto prostředí setkal,“ i 83 „Sám se nepovažuje za spisovatele, ale za vypravěče toho, co skutečně prožil“.

V úvodu práce je přitom anoncován i další a domnívám se, že i relevantnější cíl: „Na závěr pak vyhodnotíme společné tematické rysy všech Stránského próz a pokusíme se formulovat, v čem spočívá v daných souvislostech jejich přínos a jaká je vlastně pozice autora Jiřího Stránského v současné české literatuře.“ (S. 9) Nic takového jsem ovšem v závěru nenašel.

Musím tedy konstatovat, že diplomovou práci Kateřiny Ledwoňové sice s nemalými rozpaky doporučuji k obhajobě, ale její písemnou podobu nemohu klasifikovat jinak než stupněm E.

Náměty pro obhajobu:

Viz výše.

Datum a podpis vedoucího práce:

Praha 2015-05-16

Hodnocení průběhu obhajoby (prezentace, odpovědi na otázky a připomínky z posudků, diskuse v plénu) – návrh klasifikačního stupně:

Výsledné hodnocení – klasifikační stupeň:

Datum a podpis vedoucího komise pro obhajoby MDP: